

ISBN 1428-6159

ZWIĄZEK MOSTOWCÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

POLISH SOCIETY OF BRIDGE ENGINEERS

Collective Member of
International Association for Bridge and Structural Engineering

BIULETYN INFORMACYJNY

Czerwiec - Sierpień 1998 (18) 22

Zebranie Zarządu Związku Mostowców RP w Łodzi

24 lutego 1998 r. odbyło się w Łodzi czwarte w bieżącej kadencji zebranie Zarządu Związku.

Gospodarzem zebrania był mgr inż. *Zygmunt Pater*, prezes Zarządu Przedsiębiorstwa Robót Mostowych „Mosty - Łódź” SA i przewodniczący Oddziału Łódzkiego ZMRP. Zebranie prowadził przewodniczący Związku, prof. *Kazimierz Flaga*.

Sekretarz Związku, kol. *K. Piwowarczyk*, poinformował o pomyslnym zakończeniu sprawy zmiany siedziby Związku. Sąd Wojewódzki w Krakowie decyzją z 10 grudnia 1997 r. zaakceptował zmianę w statucie podjętą na ostatnim KZD w Poznaniu o przeniesieniu siedziby Związku z Poznania do Krakowa.

Kol. *Janusz Niemiec*, skarbnik Związku, przedstawił sprawozdanie finansowe z ponad rocznej działalności. W dyskusji nawiązywano do konieczności aktywnej pracy Oddziałów w zakresie pozyskiwania nowych członków Związku. Należy stwierdzić, że niektóre z Oddziałów nie wykazywały aktywności w prowadzeniu działalności statutowej w ubiegłym roku.

Zarząd Związku rozpatrywał regulamin konkursu pt. „Dzieło Mostowca Roku”. Zgłoszone uwagi zostaną szczegółowo przeanalizowane, a skorygowana wersja regulaminu ponownie rozpatrzona na posiedzeniu Zarządu.

Kol. *K. Piwowarczyk* przedstawił informacje o organizowanej przez Politechnikę Krakowską, przy współudziale Oddziału Małopolskiego Związku, konferencji naukowo-technicznej „Mosty zespolone”. W konferencji weźmie udział około 200 osób. Referaty zgłoszone na konferencję podlegają kwalifikacji przez Komitet Naukowy. W czasie obrad konferencji zostanie uczczona działalność naukowa i zawodowa prof. dr. hab.inż. *Juliusza Koreleskiego*, który w tym roku obchodzi jubileusz 90-lecia urodzin oraz 50-lecia uzyskania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w Politechnice Krakowskiej.

Ostatnim punktem porządku obrad miało być omówienie kalendarza działań, w związku z upływem 2-letniego okresu kadencji Zarządu w listopadzie 1998 r. W czasie dyskusji zgłoszono wniosek, aby Krajowy Zjazd Delegatów opóźnić o około 4 miesiące i odbyć go po przyjęciu rocznego sprawozdania finansowego, które wykonuje się na przełomie stycznia i lutego. Walne Zebrania Członków w Oddziałach mogłyby się odbywać w styczniu przyszłego roku. Zarząd podjął uchwałę, aby następne Krajowe Zebranie Delegatów odbyło się w marcu 1999 roku.

Kol. *K. Grzegorzewicz* przypomniał o konieczności realizacji wniosków podjętych przez ostatnie KZD. W podjętej dyskusji przedstawiano przede wszystkim sprawy związane z aprobatami technicznymi, przeprowadzaniem przetargów na zamówienia publiczne, wykonywaniem specyfikacji technicznych do projektów oraz niedopuszczalnym wskazywaniem w projektach producentów stosowanych materiałów i urzędnici zamiast podawania tylko wymaganych parametrów technicznych. Sprawom realizacji wniosków postanowiono poświęcić pierwsze powakacyjne zebranie Zarządu.

W wolnych wnioskach kol. *M. Czerniak* poruszył sprawę potrzeby przedstawiania na konferencjach problemów związanych z ruchem pieszych, w tym niepełnosprawnych. Zaoferował napisanie stosownego referatu na konferencję, która dotyczyłaby tych spraw.

Kol. *Marck Mistlewicz* przedstawił pokrótce zmiany, które zajdą w zarządzaniu drogami publicznymi w wyniku projektowanej reformy administracyjnej kraju i utworzenia regionów rządowo-samorządowych.

Uprawnienia budowlane w zakresie mostów

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Transportu i Gospodarki Morskiej, *Witold Chadukiewicz*, przesłał na ręce przewodniczącego Związku, prof. *Kazimierza Flaga*, opracowanie pt. „Informacja w sprawie nadawania uprawnień budowlanych w specjalności »mosty« oraz »drogi i nawierzchnie lotniskowe« i w sprawie przywrócenia Ministrowi Transportu i Gospodarki Morskiej nadzoru budowlanego w dziedzinie: budownictwa morskiego oraz dróg publicznych” do stosownego wykorzystania w dyskusjach nad nowelizacją ustawy Prawo budowlane i aktów wykonawczych do tej ustawy.

Pomimo starań Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej, wspartych działaniami SITK oraz ZMRP, interwencji u ówczesnego premiera rządu RP, a nawet podpisania kompromisowego porozumienia (z 24 kwietnia 1996 r.) w sprawie wydzielenia w ramach specjalności „konstrukcyjno-budowlanej” specjalizacji »mosty« oraz »drogi i nawierzchnie lotniskowe« do dnia dzisiejszego sprawa nie została załatwiona, a główny inspektor nadzoru budowlanego wycofał się z podjętych ustaleń. Końcowe akapity otrzymanego pisma wyrażają stanowisko obecnego kierownictwa MTiGM, zbieżne z interesami naszego środowiska:

„... Wydawało się że sprawą bezsporną powinna być zasada, że projektowaniem i kierowaniem robotami mostowymi, budową

dróg i nawierzchni lotniskowych powinny się zajmować wyłącznie osoby posiadające odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową, dostosowane do rodzaju, stopnia skomplikowania działalności i innych wymagań związanych z wykonywaną funkcją, stwierdzone decyzją zwaną uprawnieniami budowlanymi (art. 12 ust. 2 Prawa budowlanego).

Niestety w zakresie budownictwa mostowego oraz drogowego i nawierzchni lotniskowych mogą wykonywać działalność polegającą na projektowaniu i kierowaniu tymi robotami osoby, które nigdy w przeszłości nie odbyły praktyki w tym zakresie, lecz uzyskały (po 1. stycznia 1995 r.) uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej po odbyciu praktyki zawodowej np. przy projektowaniu lub realizacji budownictwa jednorodzinnego albo nawet tylko zagrodowego.

Uwzględniając ważność tej sprawy, Ministerstwo będzie w dalszym ciągu czyniło starania o przywrócenie uprawnień budowlanych w specjalności: »mosty« oraz »drogi i nawierzchnie lotniskowe«.

Obecnie MTiGM wystąpiło o przyznanie resortowi państwowego nadzoru budowlanego w dziedzinie dróg i mostów, z czym wiąże się również sprawa uprawnień budowlanych.

Informacje z Oddziałów

Działalność Oddziału Małopolskiego

Oddział Małopolski ZMRP zorganizował, w porozumieniu z Dyrekcją Okręgową Dróg Publicznych w Krakowie, szkolenia dla personelu zajmującego się utrzymaniem obiektów mostowych na drogach publicznych pozostających pod zarządem Dyrekcji. Pierwsze ze szkoleń było przeznaczonych dla pracowników technicznych służb utrzymania mostów obwodów drogowych i odbyło się 15–17.01.1998 r. Drugie szkolenie, w dniach 22–24.01.1998 r., było przeznaczonych dla kierowników obwodów drogowo-mostowych. Obydwa szkolenia odbyły się w ośrodku szkoleniowym w Zawoju. W ramach kursów podejmowano następujące tematy: podstawy mostownictwa, wstęp do utrzymania mostów, system przeglądów obiektów mostowych, uszkodzenia mostów betonowych i stalowych, zasady przeprowadzania przeglądów mostów betonowych i stalowych. Przeprowadzono również terenowe ćwiczenia z techniki wykonywania przeglądów.

W dniu 17 stycznia 1998 r. odbyło się organizacyjne przez Zarząd Oddziału Małopolskiego ZMRP spotkanie pod nazwą „Dzień Mostowca”. W spotkaniu wzięło udział ponad 100 zaproszonych gości z terenu Małopolski, w tym członkowie tutejszego Oddziału Związku. Wśród nich byli przedstawiciele Dyrekcji Okręgowej Dróg Publicznych, wojewody, Miejskiego Zarządu Dróg, Wojewódzkiej Dyrekcji Dróg Miejskich, Wojewódzkiego Zarządu Urządzeń Wodnych i Melioracji, SITK oraz biur projektów i przedsiębiorstw wykonawczych związanych z mostownictwem, a także firm zajmujących się dystrybucją materiałów budowlanych i sprzętu. W czasie spotkania referat pt. „Nowoczesne sposoby zabezpieczania przeciwpowodziowego” wygłosiła prof. Elżbieta Nachlik z Politechniki Krakowskiej. Sponsorem spotkania była firma SIKA Poland.

Działalność Oddziału Warszawskiego ZMRP w 1997 r.

W 1997 roku zorganizowano 5 imprez i spotkań zawodowych. Informacje o nich, wraz z krótkimi komunikatami organizacyjnymi oraz Biuletynem Informacyjnym ZMRP, przekazywano wszystkim członkom Oddziału Warszawskiego.

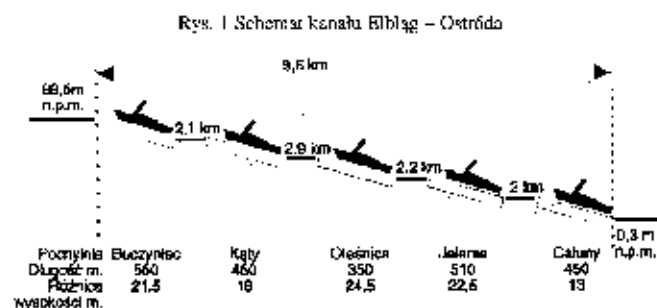
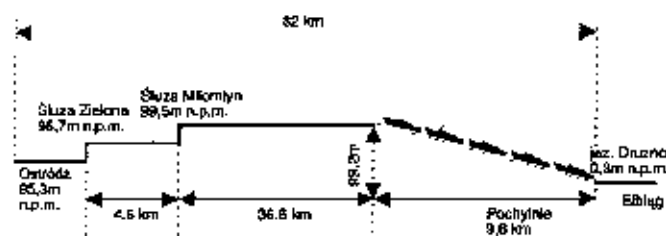
W lutym odbyła się prelekcja *Ferry Dracupa* z firmy Mabej and Jonson na temat mostów składanych.

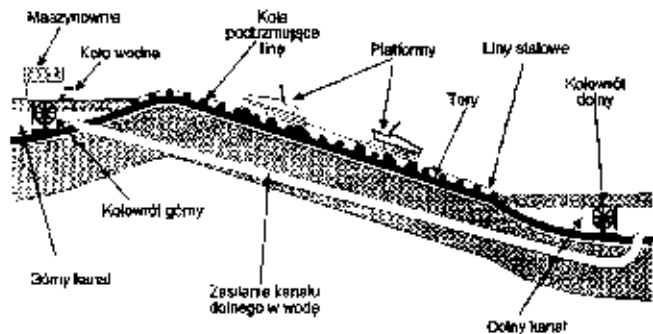
W kwietniu odbyła się 5-dniowa wycieczka na budowę wielkich mostów w Danii.

W czerwcu zorganizowano 2-dniową wycieczkę kanałem Ostróda-Elbląg. W czasie 11 godzin, spędzonych na statku pływającym z Ostródy do Elbląga, oglądano obiekty hydrotechniczne (kanały, śluzy, pochylnie) zbudowane w XIX wieku, nadal obsługiwane mechanizmami z tamtej epoki (rys. 1, 2, 3).

Wycieczka jest godną polecenia kolegom z innych regionów. Zainteresowani mogą uzyskać szczegółowe informacje w Zarządzie Oddziału Warszawskiego (K. Grzegorzewicz 0-22 675-43-75).

W październiku zorganizowano 3-dniową wycieczkę do Świnnej Poręby (budowa zapory na Skawie oraz mostów drogowych i kolejowych nowego układu komunikacyjnego), Koniówki koło Zakopanego (wzmocnienie mostu żelbetowego kablami zewnątrz-

Res. 3. Przekrój podłoża pochylni

Jubileusz Profesora Juliusza Koreleskiego

Juliusz Koreleski urodził się 9 kwietnia 1908 roku w Przemyślu, a następnie mieszkał w Jarosławiu, gdzie przez 6 lat uczęszczał do gimnazjum matematyczno-przyrodniczego. Gimnazjum ukończył z wyróżnieniem we Lwowie i jako 18-letni absolwent został przyjęty bez egzaminu na studia na Wydziale Inżynierii

Lądowej i Wodnej Politechniki Lwowskiej. Studia ukończył w roku 1932 otrzymując tytuł inżyniera dróg i mostów.

Mosty pokochał od młodości. Już podczas praktyk studenckich brał udział w budowie mostu w Żurawicy. Nie od razu mógł jednak realizować swoją pasję życiową. Przez wiele lat pracował na kolei na różnych stanowiskach i w różnych miejscowościach.

Po wojnie mgr inż. Juliusz Koreleski został zmuszony do powrotu do pracy na kolei. Równocześnie rozpoczął pracę w Politechnice Krakowskiej w Katedrze Budowy Mostów i Tuneli jako asystent, później adiunkt. W 1948 roku został doktorem nauk technicznych (pierwszym doktorem promowanym w Politechnice Krakowskiej). W 1953 roku, w wyniku panujących wówczas układów politycznych w kraju, został zwolniony z pracy w Politechnice.

Powrócił do pracy na kolei. Przez 13 lat budował, remontował i modernizował obiekty mostowe na całej sieci PKP. Dziś Profesor nazywa te obiekty „swoimi dziećmi” – a ma ich prawie 400. Wśród nich wymienić można most przez Wisłę w Krakowie, wiadukt

w Kasimie Wielkiej, most na rzece Skawie pod Zatorem, w Rabce Żarytem, w Suchej Beskidzkiej, Skawinie, Witkowicach, Mysłowicach. Prawie wszystkie krakowskie mosty i wiadukty kolejowe zawdzięczają Mu swój dzisiejszy stan.

Dr inż. Juliusz Koreleski powrócił na Politechnikę Krakowską w 1957 roku. W 1963 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego oraz stanowisko docenta, a w 1975 – tytuł profesora. Profesor Juliusz Koreleski jest promotorem dwóch prac doktorskich. Opublikował ponad 70 artykułów i referatów, wykonał ponad 100 ekspertyz, był autorem lub współautorem około 60 projektów nowych mostów lub wzmocnienia już istniejących, wypromował wielu cennych inżynierów mostowców.

Główne kierunki naukowych zainteresowań Profesora Juliusza Koreleskiego to mosty kolejowe z jezdnią otwartą o nieregularnym kształcie, teoria rusztów i płyt mostowych oraz mosty zespolone. Książka Profesora „Zespolone konstrukcje mostowe” wydana 1967 roku jest do dziś jedynym polskim podręcznikiem z zakresu tego rodzaju konstrukcji mostowych.

Pasją Profesora była także dydaktyka. Studentom poświęcał dużo cennego czasu i napisał dla nich kilka skryptów oraz przygotował wiele materiałów pomocniczych. Znaczna część z nich jest jeszcze obecnie wykorzystywana.

Pomimo, że Profesor jest już 20 lat na emeryturze, nadal wykazuje wielką aktywność. Na uczelni uczestniczy w egzaminach dyplomowych, wykonuje ekspertyzy mostów, nigdy nie odmawia pomocy i rady, w dalszym ciągu służy swoją ogromną wiedzą z zakresu mostownictwa i bogatym doświadczeniem.

Krzysztof Grzegorzewicz

W listopadzie wizytowano budowę tunelu wentylatorni metra warszawskiego. Tunel wykonuje się bezpośrednio (100 cm) pod fundamentami kamienicy 7-kondygnacyjnej. Nowością w polskim wykonawstwie jest przećskanie pod tym fundamentem rur o średnicy 80 i 120 cm, na odległość 32 m. Rury po wypełnieniu betonem stanowią zabezpieczenie tych fundamentów w czasie drążenia wykopu i betonowania konstrukcji tunelu wentylacyjnego.

W lutym 1998 r. zawiązał się Komitet Organizacyjny III Konferencji „Estetyka mostów”, która odbędzie się w kwietniu 1999 roku. Organizatorami, podobnie jak w latach 1994 i 1996, są Instytut Dróg i Mostów PW i Oddział Warszawski ZMRP.

Z żałobnej karty

Dnia 5 października 1997 r., w wieku 95 lat, zmarł mgr inż. Bronisław KĘDZIELSKI – honorowy członek Związku Mostowców RP.

Bronisław Kędziński, jako ochotnik 140 pułku piechoty, walczył w roku 1920. W 1929 roku ukończył Politechnikę Warszawską, ale od 1926 pracował w Biurze Projektów i Studiów PKP. Projektował mosty (m.in. wiadukt na ul. Powązkowskiej w Warszawie nad linią Obwodową) i linie kolejowe. W latach 1937–1938 opracowywał projekt linii Kraków – Chabówka po nowej trasie, z tunelem pod Świątnikami Górnymi, mającą istotnie skrócić czas przejazdu do Zakopanego.

Kampanię wrześniową inż. Bronisław Kędziński odbył w 102 batalionie saperów broniąc Warszawy, potem przebywał w ofla-

gach w Niemczech. W jesieni 1945 r. powrócił do Warszawy i podjął pracę w Biurze Projektów Ministerstwa Komunikacji, poświęcając się projektowaniu mostów metalowych i z betonu zbrojonego. Projektował mosty przez Wisłę i Odrę, znany żelbetowy most łukowy przez rzekę Bóbr w pobliżu Jeleniej Góry, wiele obiektów na terenie Warszawy, np. most linii Średnicowej i dźwigary północnego toru mostu pod Cytadłą. Stał się jednym z czołowych projektantów mostów kolejowych w Polsce.

Inż. Bronisław Kędziński był autorem lub współautorem wielu publikacji z dziedziny projektowania, np. książki „Postęp techniczny w mostownictwie”, i eksploatacji „Ustrój i utrzymanie mostów kolejowych”. Był współautorem norm mostowych, w latach sześćdziesiątych reprezentował PKP w Podkomitecie UIC w Paryżu.

Żegnamy wybitnego specjalistę w dziedzinie projektowania mostów kolejowych.

(Opisował K. Grzegorzewicz na podstawie notatki przygotowanej przez Janę Cebuleka oraz książki B. Chwaścickiego „Mosty na Wisle i ich budownictwo”).

Apel Komitetu Wykonawczego SITK Budowy Pomnika inż. E. A. Malinowskiego

Uznając wielkopomne zasługi inżyniera Ernesta A. Malinowskiego – projektanta i budowniczego kolei transandyjskiej w Peru, najwyższej położonej kolei w świecie – przynoszącej chlubę polskiej myśli technicznej i rozstawiającej imię Polski, w związku ze zbliżającą się setną rocznicą śmierci naszego rodaka - Zarząd SITK uchwałą z 18 lutego 1997 r. ogłosił w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Komunikacji rok 1999 Rokiem Inżyniera Ernesta Adama Malinowskiego.

Zarząd Stowarzyszenia powołał:

– Komitet Honorowy Promocji Dzieła Inżyniera E.A. Malinowskiego.

Na obrzędzie w kaplicy dworu w Sewerynach nadano Malinowskemu – przyszłemu inżynierowi: imię Adam, Stanisław, Hipolit, Ernest, Nepomucen. W aktach personalnych Inżynierskiego Kolegium Konstruktorów Drog i Mostów zapisywane było imię Adam. Później w pierwszym imieniem Malinowskiego wg Archives Nationales – Paryż (sygn. F Conducteurs) było imię Ernest. Tego też imienia używał podczas pracy w Peru. Przerzecznie używano imion naszego Rodaka ma więc swoje historyczne uzasadnienie.

Częstochowa, 20.07.1998
GI/172/PERU

SENATOR
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
mgr inż. Grzegorz LIPOWSKI

Z zagalwanienia i satysfakcji przyjęciu powierzył Komitetu Honorowego Promocji Dzieła Inż. E.A. MALINOWSKIEGO działalność przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Komunikacji - przetransmisjonista Zespołu Sponsoringu i Promocji Budowy Pomnika w PERU.

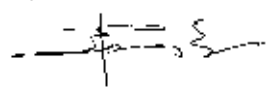
Jest to zadanie tak ambitne i kosztowne w tym okresie history Polski jak nigdy wcześniej nie tylko krajem Unii Europejskiej ale i całego świata za granicami, i widać że nie ma takiego podmiotu gospodarczego i osoby do której można do nas, które by nie podjęły ze zrozumiwaniem i konsekwentnie wykonała.

Uczymy się przetrwać i rozwinąć i powołania sobie umiastzić:

1. Apell Komitetu Honorowego i Wykonawczego Budowy pomnika
2. Listy do Dzienników - 2 egz.
3. Złotyś wódkę skłoni do udziału w uroczystości oddania pomnika
4. Folder obrazujący osiągnięcia E.A. MALINOWSKIEGO.

Trudno sobie wyobrazić, że opisać najkrócej wsparcie tak ambitnego przedsięwzięcia we wszystkich Oddziałach SITK w terenie. Koszt uzyskuje się cegiełki wytworzone w lokalnym, które w wartości 10, 50 i 100 zł mogą być zakupione przez każdego pomiaru gospodarczego i osoby fizyczne. Będą zrealizowane w skali lokalnej współpracując z Państwem i innymi krajami, z formi pozyskania środków.

Z wyznaczeni swoją siłą

BLIND 4002-022877-011WA II Kopia 20.07.98 11.4.2001 11.4.2001 11.4.2001 11.4.2001 11.4.2001

– Komitet Wykonawczy budowy Jego pomnika w Peru na przełęczu Ticlio (4818 m n.p.m.) oraz utworzył Społeczny Fundusz Budowy Pomnika.

Wspomnieć należy, że od stycznia 1998 r. członkiem Komitetu Honorowego jest przewodniczący naszego Związku, prof. Kazimierz Flaga.

W wyniku prac Komitetów, przy ogromnym zaangażowaniu ich członków oraz finansowym wsparciu Stowarzyszenia, dokonano wstępnego uzgodnienia lokalizacji pomnika w Peru oraz współdziałania organizacji peruwiańskich, a autor pomnika – prof. *Gustaw Zemła* wykonał wstępny projekt bryły pomnika. Na podstawie przyjętej przez Komitety koncepcji firma INTERKAM w Krakowie społecznie opracowała projekt techniczny pomnika i zagospodarowania architektonicznego jego otoczenia. Projekt został 29 września 1997 r. przekazany za pośrednictwem Ambasady Peru w Warszawie Ministerstwu Spraw Zagranicznych Peru, do zatwierdzenia i ostatecznego zlokalizowania pomnika na przełęczu Ticlio. Profesor *Gustaw Zemła* kończy prace nad modelem pomnika w skali 1:10. Powstały model umożliwi rozpoczęcie prac rzeźbiarskich. W tym czasie dokonano również wyboru granitu strzegomskiego na pomnik i wstępnie uzgodniono warunki jego dostawy i cenę.

Pozyskano przychyłność dla realizacji pomnika wielu instytucji. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej zapewnił wsparcie transportu pomnika drogą morską do Peru. Dyrekcja Generalna PKP jest gotowa dokonywać bezpłatnego, niezbędnego przewozu elementów pomnika w kraju i do portu. Przedsiębiorstwo INTERKAM z Krakowa wspierając będzie budowę pomnika profesjonalną obsługą całego procesu jego tworzenia. Zwrócono się do ponad 80 wielkich firm związanych z polskim transportem kolejowym o wsparcie finansowe budowy pomnika.

Ten dobry początek, zaangażowanie wielu osób i instytucji, w tym dokonane już wpłaty na Społeczny Fundusz Budowy Pomnika, nie mogą być zanadto trudnościami finansowymi. Apelujemy do czytelników o wsparcie budowy pomnika inżyniera E.A. Malinowskiego przez zakup cegiełek wyemitowanych przez Społeczny Fundusz Budowy Pomnika. Cegiełki rozprawdzają kolportrzy w Oddziałach, Kołach i Klubach SITK.

*Komitet Wykonawczy SITK
Budowy Pomnika
inż. E.A. Malinowskiego*

Senator RP, mgr inż. Grzegorz Lipowski, który został przewodniczącym Zespołu Sponsoringu i Promocji Budowy Pomnika w Peru, wystosował pismo o finansowe wsparcie tego zamierzenia. Pismo zamieszczamy obok. Zainteresowani proszeni są o kontakt z biurem senatora:

42-200 CZĘSTOCHOWA, ul. Kopernika 16/18 p.14 („Dom Technika”), tel. (034) 664522, tel./fax 664533

Redakcja Biuletynu Informacyjnego Związku Inżynierów i Techników Komunikacji RP
31-155 Kraków, ul. Warszawska 24, tel./fax (0-12) 633-36-03 lub tel. 633-04-00 w. 2118
Redaktor naczelny: Kazimierz Rywiński
Wydawca: Fundacja PZITK Inżynierów i Techników Komunikacji RP, ul. Czackiego 3/5